

ἡ καταστροφή αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν. Ὁ δὲ Λέων φανακισθεὶς ὑπὸ ἀπατηλῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων τοῦ πονηροῦ ἄμα καὶ γενναίου ἐκείνου ἀνδρὸς ἀνακαλεῖ τὸν Φωκᾶν, καὶ ὅτε μετ' ὀλίγον ἐνόησεν ὅτι διεπαιδαγωγήθη ὑπὸ τοῦ Συμεῶν, πέμπει ἀντὶ τοῦ Φωκᾶ τὸν Κατακαλὼν, ὅστις ἠτήθη αἰσχροῶς περὶ τὸ λεγόμενον Βουλγαρόφυγον. Ὁ πόλεμος διήρκεσεν οὕτω μετὰ τινων διακοπῶν δι' ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ Συμεῶν, καὶ τὰς τελευταίας αὐτοῦ περιπετείας θέλομεν μνημονεύσει ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου. Ἴνα δὲ δεῖξωμεν ἀπὸ τοῦδε ὁποῖον ἀξίωμα ἐκτήσατο ὡς ἐξ αὐτοῦ ὁ ἄρχων ἐκείνος τῶν Βουλγαρῶν, παρατηροῦμεν ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐπωνομάσθη βασιλεὺς, ἦτοι τῶρ, ἐνῶ οἱ προκάτοχοί του ἤρκοῦντο εἰς τὴν μετριοφρονετέραν προσηγορίαν τοῦ κυρίου, ἦτοι κινάξ.

Συγχρόνως ἐξηκολούθησαν αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν Σαρακηνῶν τῆς Κρήτης, ἰσοούτω μᾶλλον συνεχεῖς ὅσῳ δὲν συνήντων ἤδη τὴν ἐπιτυχῆ ἀντίστασιν τὴν ἀντιπαχθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἐπὶ Βασιλείου τοῦ μακεδόνο. Μετὰ τῶν μωαμεθανῶν ἐκείνων συνέπρατιον ἤδη καὶ πολλοὶ ἀρνησιθρησκοὶ χριστιανοὶ, ἄνδρες ἐπιτήδειοι καὶ ὡς ἡγεμόνες τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκείνων παριστάμενοι. Εἶδομεν ἐπὶ Βασιλείου ἓνα ἐξ αὐτῶν, τὸν Φώτιον. Τῷ δὲ 889 ἕτερος ἀρνησιθρησκός, ὁ τριπολίτης Λέων, ναύαρχος ὢν τοῦ Ἐμίρου τῆς Κρήτης, ἐκυρίευσεν τὸ φρούριον Σάμου, ἠχμαλώτευσεν τὸν αὐτόθι στρατηγὸν Πασπαλᾶν, ἐδήλωσε πᾶν τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ ἠπειλήσεν αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ἄλλος πάλιν, ὁ Δαμιανός, ἐληλάτησεν τὴν πλουσίαν παρὰ τὸν Παγασιτικὸν κόλπον πόλιν Δημητριάδα, δεϊνὴν ἐπαγαγὼν εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς σφαγὴν καὶ λεηλασίαν, μετὰ κόπου δὲ ἐξωσθεὶς ἐκ τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ, διορισθέντος τότε στρατηγοῦ Θράκης. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ, τῷ 900 ἔτει, οἱ Σαρακηνοὶ τῆς Κρήτης, ἐπαναλιβρόντες τὰς ἐπιδρομάς, ἐκυρίευσαν τὴν Λήμνον· ἡ δὲ μετὰ δύο ἔτη γενομένη ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Ἡμερίου ἀπόπειρα τοῦ νὰ προσβάλλῃ τοὺς πολεμίους ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν χώρα ἀπέτυχεν. Αὕτη ἡ ἐπὶ τὴν Κρήτην ἐκστρατεία εἶναι κατὰ τοῦτο μάλιστα ἀξιωματικῆς, ὅτι περιγράφεται ὀπωσοῦν λεπτομερῶς ἐν τῷ κεφαλαίῳ μδ' τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς Βασιλείου τάξεως. Συνέκειτο δὲ ἡ ἐκστρατεία ἐκ δρομώνων μὲν 112, παμφύλων δὲ 75, ἐν ὅλοις πλοίων 187⁽¹⁾. Οἱ κωπηλάται ἦσαν 34.000 καὶ οἱ πολεμισταὶ 13.127, ἐν ὅλοις 47.127 ἄνδρες, καὶ οὐχὶ μόνον 28.300, ὡς λέγει ὁ Μυράλτ, ὅστις παρέσυρεν εἰς τὸ λάθος του καὶ τὸν Χόπφ· ἡ δὲ δαπάνη συνεποσώθη εἰς 437.950 νομίσματα, οὐχὶ ὡς λέγει ὁ Καραμζὴν εἰς νομίσματα 271.010.

Ἡ ἀποτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης προεκάλεσε νέας τῶν Σαρακηνῶν ἐπιθέσεις. Ἐνῶ ὁ Ἡμέριος ἐναυλόχει τῷ 904 μετὰ τοῦ βασιλικοῦ στόλου εἰς Λήμνον, ὁ τριπολίτης Λέων συνεπαγόμενος 54 μεγάλα πλοῖα, ὧν ἕκαστον ἔφερε 200 μαχητάς, ἐπέπλευσε κατὰ τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ ἠγκυροβόλησεν τῇ 29ῃ Ἰουλίου ἐνώπιον τῆς Θεσσαλονίκης, ἣτις ἦτο ἡ δευτερεύουσα τοῦ κράτους πόλις διὰ τὴν ποικίλην αὐτῆς ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν καὶ ἐν ἣ κατέφυγον ὡς εἰς ἄσυλον οἱ εὐπορώτεροι τῶν κατοικῶν τῶν νήσων, αἵτινες ἔπασχον τὰ πάνδεινα ἀπὸ τῶν ἀραβικῶν ἐπιδρομῶν. Ταύτην τῆς Θεσσαλονίκης τὴν πολιορκίαν γνωρίζομεν ἀκριβέστατα ἐκ τῆς περιγραφῆς αὐτόπτου μάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Καμενιάτου, ἐξ ἧς παρελάβομεν ὅσα ἄλλοτε ἀνεφέραμεν (Κεφ. Α' τοῦ Ι' βιβλ. τοῦ τρίτου τόμου) περὶ τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς πόλεως ταύτης. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως δὲ ταύτης μανθάνομεν προσεῖτι ὅπόσον ὀλέθριον ἀπέβη εἰς τινὰς περιστάσεις τὸ σύστημα τῆς συγκεντρώσεως, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Λέων ἐψήφισεν ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ καθήμενος. Ἡ Θεσσαλονίκη ἦτο ἀσφαλέστατα ὠχυρωμένη ἀπὸ ξηρᾶς, τὰ δὲ ἐπιθαλάσσια αὐτῆς τεῖχη ἦσαν πολὺ ἀσθενέστερα, διὰ τῶν λόγων ὅτι καθ' οὗς χρόνους

(1) Ἦτοι δρομώνων, τριήρεν ταχυπλόων.

